Aleksis K – viikonvaihde 28.06.2009

Kiina-ilmiö

Kesken kauneimman kesän Suomeen pöksähti alkuviikosta aivan yllättäen itse Kiinan varapääministeri. Hän halusi ostaa meiltä kännyköitä tai jotain miljardin dollarin edestä, ja kun lama on päällä, pakkohan oli myydä. Ainakin Nokia ja Kone olivat reippaina paikalla ja lupasivat tuotteitaan. Mukana oli myös Matti Vanhanen, vaikka vieras oli vain varapääministeri ja Vanhanen itse on varsinainen. Protokollaongelmia ei tullut, sillä tuhannen miljoonan ihmisen varapääministeri vastaa hyvinkin viiden miljoonan ihmisen pääministeriä, varsinkin näinä aikoina, kun pääministerillämme on täysi työ pitää hommansa.

Mutta tämä ei lopu tähän, lupasi varapääministeri Li Keqiang. Hänen perässään on Kiinasta tulossa vielä 300 liikemiestä ostosmatkalle Suomeen. Maailman suurimman valtakunnan mitoissa se ei ole paljon, sillä suoraan väkilukuun suhteutettuna se vastaa suunnilleen samaa kuin jos Suomesta lähtisi maailmalle puolitoista liikemiestä, siis yksi selvä ja toinen juovuksissa.

Vastaanottajamaalle, pienelle Suomelle, kolmensadan kiinalaisostajan tupsahtaminen pirttiin yhtäkkiä on kuitenkin melkoinen haaste. Heitähän riittää melkein yksi jokaiseen pitäjään, ja kun jokaisella on mukanaan kapsäkillinen rahaa, jokaiselle pitäisi olla jotakin ostettavaa.

Kännykkä- ja hissikiintiöt on ilmeisesti jo käytetty, ja myös työpaikkoja on viety Kiinaan kiitettävästi, joten nyt pitää keksiä jotain muuta. Pohjoisimmille vieraille voinemme myydä muutamia satoja jäänmurtajia, mutta suurin osa Kiinasta taitaa kuulua sulan veden alueisiin. Perinteinen puunjalostusteollisuutemme tuskin pystyy tyydyttämään valtavaa kysyntää. Jos vaikka jokaista kiinalaista kohden tarvittaisiin edes yksi kakkosneloslankku, sahateollisuutemme ei taitaisi ehtiä niitä valmistaa. Tulitikku per kiinalainen ehkä vielä onnistuisi, mutta valitettavasti tulitikkuteollisuus maastamme on lopetettu jo aikoja sitten.

Mitä muuta kauppatavaraa meillä olisi? Mämmiä tuskin saamme kaupaksi edes Kiinaan. Koskenkorvaa emme hirviä sinne myydä, koska kiinalaisilla on vielä huonompi viinapää kuin suomalaisilla. Puikulaperunoitakaan he eivät varmaan huoli, koska ovat riisinsyöjäkansaa.

Kiinaan myytävän menestysartikkelin pitäisi olla pientä, erittäin runsasta ja nopeasti saatavaa hyödykettä. Kun kaikki edellä mainitut lasketaan ulos, jäljelle näyttää jäävän vain yksi ehdoton hittituote: hyttynen. Niitä riittää Suomen luonnossa ja niitä on helppo kerätä viemällä kiinalainen kaupparatsu ensin saunaan ja sitten nakuna syötiksi saunan pihalle. Pitää vain keksiä, mihin Kiinassa tarvittaisiin sääskiä. Ratkaisu voisi löytyä vanhalta kunnon potenssilinjalta, jostakin poronsarvijauheen ja matsutaken välimaastosta. Jos saisimme myydyksi kaksisataa miljardia potenssihyttystä yhden sentin kappalehintaa, se tekisi jo kaksi miljardia dollaria, eli täsmälleen sen verran rahaa kuin kiinalaisilla kauppamiehillä kuuluu olevan mukanaan. Kiinan kansa lisääntyisi entisestään ja me suomalaiset saisimme kerrankin kelliä kesämökillä ilman hyttysiä.

BY NC ND

Artikkelin lähde Kaleva